

Katram vajag draugu labāko

Katram vajag draugu labāko,
Kam varam atklāt sirdi savējo.
Viņš sadzīrdēs un arī saprātīs
Un īsto dzīves ceļu parādīs,
Viņš sadzīrdēs un arī saprātīs
Un īsto dzīves ceļu parādīs

Un ar Dievu ejot ceļu pareizo,
Pateicībā varu atkārtot —
Dievs un es, Dievs un es
Mēs esam draugi labākie,
Dievs un es, Dievs un es
Mēs esam draugi labākie

(Dzesmas vārdi no izrādes „Dievs Un Es — Mēs Esam Draugi“.)

Baznīcas gads — Vasarsvētki — Svētā Gara svētki

Tāpat kā vasaras sākumā, kad viss plaukst un zeļ, Vasarsvētkos baznīcā svīn to dienu, kad Svētā Gara spēkā Dievs lika visai draudzei uzplaukt ticībā visā tās krāšņumā un spēkā. Uguns mēles nolaidās pār mācekļiem un viņi tika piepildīti ar Svēto Garu. Mācekļiem tad bija liels prieks un spēks liecināt par Dieva darbiem visās valodās. Vasarsvētkos tika nokristīti trīs tūkstoši cilvēku. Tā radās kopība — draudze, kas no tās dienas vienmēr nāca kopā Dieva Vārdā, lūgšanās, maizes laušanā un sadraudzībā. Tāpēc Vasarsvētkus varam saukt arī par Baznīcas dzimšanas dienu.

Baznīcu Biblē sauc arī par Kristus līgavu. Ticībā un mīlestībā draudze ir kopā ar Kristu vienmēr.

Arī kāzās, kad vīrs un sieva pie Dieva altāra solās palikt kopā uz visu mūžu,

mēs lūdzam Svēto Garu, jo Viņš dod nezūdošu mīlestību, mieru un prieku. (Galatiešiem 5:22.)

Pēteris sacīja: „Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu. Jo šīs solijums dots jums un jūsu bērniem un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.“

(Apustuļu darbi 2:38–39.)

“Sinepju Graudiņa” adrese:
www.lelb.lv

Mazā pils ielā 4, Riga LV-1050, Latvija.
e-pasts: svetdienasskola@lutheran.lv
Redaktors Ivars Jēkabsons.
Svētdienas skolu nozares vadītāja Ilze Gulbe.
Mākslinieks-maketētājs Raivo Jutāns.

..ticība ir kā sinepju graudiņš. (Mateja ev. 17:20.)

LELB SVĒTDIENAS SKOLU NOZARES IZDEVUMS # 7

2007

Vai tev ir draugs? Parasti katram cilvēkam ir kāds draugs — skolas, pagalma, spēļu vai vēstuļu draugs. Daudziem pat ir tāda kā aizraušanās — sakrāt draugus pēc iespējas vairāk no draugiem.lv. Taču vai tie visi ir īsti draugi? Ne visi, vai nē? Tikai daži. Un pat tad, ja

 draugiem.lv

e-pasts:
parole:

Registrācija tiksai ar [telefona](#) | [Jaunumi un kontakti](#) | [Liecotās notikumi](#) | [Privātums](#) | [Zinot par klodi](#) | [Jaunumi](#) | [Reklāma](#)

Kopējais reģistrācijas: 2 134 815
Sākums portāla: 43 821

[Latviešu](#) [Pycceвu](#) [English](#) [Deutsch](#) [Lietuvių](#) [Magyar](#) [Lataški](#)

tev nebūtu neviena īsta drauga, kā tikai viens rotaļu lācītis, tu kādā lietainā va karā vari sacīt: „Tu esi mans lācītis labās un sliktās dienās.“ Un arī bez tā visa vēl paliek viens mūsu visu dvēselu Draugs, kas vienmēr ir klāt — Jēzus, kurš teica: „Jūs esat Mani draugi“ un „Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.“ (Jāņa ev. 15:14 un Mateja ev. 28:20.)

Lai vai kur mēs atrastos, mums katram ir vismaz kāds tuvs cilvēks. Bet visu draugu vidū tikai mūsu tēti un mammas sauc viens otru par saviem dzīves bied-

riem — vīru un sievu. Mums katram ir savs tēvs un māte. Mēs katrs nākam no savas ģimenes. Vai tu zini kā tavi vecāki satikās? Un vai tu zini kā Dievs radīja pirmo ģimeni?

Jēzus sacīja: „Vai neesat lasījuši, ka Radītājs iesākumā tos radījis kā vīru un sievu.“

(Mateja ev. 19:4.)

Izlasī Biblē 1. Mozus grāmatā 2: 18–24 par to kā Dievs meklēja un atra da Ādamam īsto dzīves draugu — levu. Dievs grib, lai mēs, kad izaugsim lieli, arī dzīvotu laimīgā laulībā un draudzīgā ģimenē.

Krusttēvs Ivars

Katehisms

Dievs grib, lai mēs mīlam visus cilvēkus, taču īpaša mīlestība ir vīram un sievai laulībā. Tā ir Dieva dāvana, ka divi cilvēki vīrs un sieva var palikt kopā priekos un bēdās visu mūžu. Viņu starpā ir īpaša draudzība — mīlestība, kas pieder tikai viņiem vien.

To nedrīkst dot citiem. Ja tas notiek, to sauc par laulības pārkāpšanu. Laulības pārkāpšana izposta mīlestību starp vīru un sievu. Tā izjauc ģimenes un rada daudz ciešanu. Tāpēc Dievs dod sesto bausli:

Tev nebūs laulību pārkāpt.

Ko tas nozīmē?

Mārtiņš Luters savā „Mazajā katehismā” to skaidro šādi:

„Mums būs Dievu bīties un mīlēt, ka šķisti un tikli dzīvojam vārdos un darbos un ikviens savu laulāto draugu mīlam un cienām.”

Šis bauslis vairāk uzrunā pieaugušos, taču no tā var mācīties visi, kad runājam par mīlestību, draudzību un uzticību.

ES un MĒS

Henrijs atzinās, ka reiz viņam bija liejas grūtības. Neviens vairs negribēja ar viņu draudzēties. „Kas ir noticis?”, viņš domāja. „Es tikai gribēju būt pirmais.”

No pārāk lielās Henrika uzstājības visi

pārējie bērni bija novērsušies no viņa. Tā viņš palika viens. Bet, lai dabūtu draugus atpakaļ, viņam bija jāiemācās sacīt ne tikai es, bet arī mēs. Pamazām draugi atkal viņu sāka pieņemt savā pulkā.

Vai tu rūpējies par savu draugu?

Draudzībā galvenais ir rūpes par citiem un īpaši par to, ko mīli.” Pūce zināja stāstīt kādu senu notikumu:

Kad Eduards VII tika kronēts par Anglijas karali, tika rīkotas lielas svinības un šīm svinībām bija ieradušies augsti valdnieki no malu malām.

To vidū arī Austrālijas ministru prezidents Alfrēds Dīkins.

Kad viņš pēc kronēšanas svinībām no Anglijas atgriezās mājās, sagaidītāji jautājuši, kas viņam atmiņā palicis visspilgtāk. Tiem viņš atbildējis:

„Kādu nakti, kad no svinībām biju celā atpakaļ uz viesnīcu, man bija jābrauc cauri kādam Londonas trūcīgo ūzlu rajonam. Tur ieraudzīju zēnu, ap 12 gadus vecu, kas sēdēja kādas pussagrūvušas mājas priekšā, rokām aptvēris 6 gadus vecas meitenītes plecus. Bija vēls, tumšs un auksts. Zēns meiteni bija ietēpis savos salāpītajos svārkos un ar savu cepuri bija apsedzis meitenes kailās kājas. Šis skats ar nesavīgajām rūpēm man palicis atmiņā visspilgtāk.”

(„Bitite” nr. 6, 1983. g. jūnijs.)

mēr neatstāja vienu savu vīra māti un kopā ar viņu devās svešumā uz tālu zemi. Rutei pieder viens no skaistākajiem draudzības, uzticības un mīlestības apliecinājumiem:

„Nespied mani tevi atstāt un no tevis aiziet, jo, kurp tu iesi, es iešu un, kur tu mitīsi, es mitīšu; tava tauta būs mana tauta, un tavs Dievs būs mans Dievs.

Kur tu mirsi, es miršu, un ture gribu būt arī apglabāta. Lai Tas Kungs dara man tā un vēl vairāk, tiešām, nāve vien spēs šķirt mani un tevi.”

(Rutes gr. 1:16-17.)

KĀDA IR TAVA SIRDS?

Ari Balodis
grībēja piebilst
un izmantoja
savas labās Bībeles zināšanas. „Viss ir
atkarīgs no sirds. Kad sirds apcietinās un
nevar vairs piedot, tad visa draudzība un
pat laulība ir pagalam.”

(Skaties Bībelē: Mateja 19:3-12; 5. Mo-
zus 24:1-4; Mateja 5:31.)

Īpaši mīļš stāsts **Balodim** bija stāsts
par Ruti, kura pārcieta daudz sāpes to-